

1. DELFIN (27) *sb m*

-ph- (20), -f- (7).

e *jasne*.

sg *N* delfin (18). ◇ *G* delfina (1). ◇ *A* delfina (4). ◇ *pl N* delfinowie (3) *Mącz*, *KochPieś*, *KochProp*, delfiny (1) *FalZioł*.

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

1. *zool. Delphinus delphis L. (Rost): zwierzę ssące żyjące w morzu, świnia morska; delphin Mącz, Calep; delphinus Mącz [delphin(us) – morska świnia Murm 92; świnia morska, ryba – delphin(us) Cn] (24) : Delfin zá ieliotrem bieżał/ A ieliotr przed nim vćiekał BierEz K2v, K2v, R4v; Plíże Actor iż Delphin ielth podobny ku człowiekowi FalZioł IV 33c, +4v, IV 33c, d [4 r.]; RejZwierz 119; BielKron 102v; Delphin et Delphinus, Morska śwynia Delphin niewymowney prętkości y śnadź nietylko zwyérzeta poziemne/ ále też ptaki prętkością zwycięża á przeto gdy go máluyą prętkość przes to známionuyą. Mącz 81a; Delphinum sylvis appingit fluctibus aprum, Carmen proverbiale apud Horatium, Delphina Wpołrzed lálów y borów/ wieprzá w połrzed morskich wód maluyefz/ to yeft/ opák á przećywko naturze y zachowaniu połpolitemu co wczynałz. Mącz 81b; Gemitus Delphini, est similis humano, Delfin ribá morska ták wzdycha yáko człowiek. Mącz 143b, 235c, 394b; SkarŻyw 47; prędko delfin płynie/ Prędko y orzeł lata/ Bóg obudwu minie. KochJez A3; KlonŻal B2 marg; KochPieś 18; KochProp 11; Calep 302a.*

Wyrażenie: »delfin plaskonosy« (1): Nle ták płacze ná brzegách na Puteolánńkich On miłośnik dziećinny/ ábo ná Thebánńkich Przewodnik Amonow Delphin pláfkonoły KlonŻal B2.

2. *astron. Nazwa gwiazdozbioru w północnej części nieba (3) : DELphin nád Kozorożcem mniefzy w połowicy/ W głowie ma przeciw łobie dwie á dwie źrzenicy. KochPhaen 12, 12, 21.*

Synonim: 1. »morska świnia«.